

[Asger Jensen.]

svarer altså bare ikke til den samfundsudvikling, som har fundet sted, og derfor kan det være lige så stort et fremskridt at afskaffe sygekasserne i dag, som det var at indføre dem i det forrige århundrede.

Jeg synes, at de pengemidler, der sættes ind på propaganda fra sygekassernes side og de argumenter, der bruges, ofte er overdrevne. Der er jo ingen, der tænker på, at forholdene for patienterne på noget punkt skal forringes. Dog vil jeg håbe, at vi alle har en fælles interesse i at komme eventuelt misbrug til livs, men det ville jeg ikke betragte som en forringelse for nogen part, tværtimod er f. eks. medicinmisbrug til størst skade for patienterne selv.

Det er også et gammeldags system at løbe rundt og betale kontingenter forskellige steder. Det må være let i vor tid på en eller anden måde at knytte betalingen til skatteopkrævningen.

For børneværnets vedkommende foreslås det, at der skal være et særskilt udvalg, men det siges udtrykkeligt, at administrationen bør være den samme som for de øvrige sociale opgaver. Det er let at se, at der her er en inkonsekvens i lovforslaget, og efter min opfattelse er det også uholdbart i det lange løb. Det bliver jo for børneværnets vedkommende stadig mere afgørende, hvad eksperterne siger om behandlingen, og derfor bliver det også på dette område de folkevalgte største opgave at tilrettelægge administrationen. Der er derfor heller ikke så meget behov for kvinders og mænds medhjælp ved børneværnsager, som der tidligere har været. Der er imidlertid truffet en aftale med Dansk Børneværnsforening om, at man i hvert fald i en overgangstid bevarer et børne- og ungdomsværn, og derfor kan jeg tiltræde den foreslåede ordning.

Amterne har ikke tidligere haft meget med socialvæsenet at gøre, men der skal nu oprettes et social- og sundhedsudvalg med tilhørende sociale centre i hvert amt. Det ligger jo ikke helt fast endnu, hvilke sociale og sundhedsmæssige funktioner uden for sygehusene amterne skal tage sig af, men i første omgang foreslås det her, at amterne skal have tilsyn med planlægningen af socialvæsenet, som administreres af kommunerne. Planlægningen må naturligvis finde sted i nært samarbejde med kommunerne,

men det er naturligt at have et sådant koordinerende led, så man f. eks. får områderne dækket af et passende antal plejehjem. Det er også lovforslagets hensigt at lade amterne varetage en del af de opgaver, som staten hidtil har røgtet — det tror jeg befolkningen vil hilse med stor tilfredshed — således at det ikke i alle tilfælde skal være nødvendigt at indhente tilladelse i København, når der skal bygges et eller andet sted ude i landet.

Når de enkelte speciallove bliver vedtaget, tyder det på, at store og ansvarsfulde opgaver vil blive lagt på den amtskommunale sociale administration, og det er derfor meget betydningsfuldt at få virkelig kvalificerede ledere ansat. Det foreslås derfor, at et kvalifikationsnævns skal udtale sig om ansøgere til stillingerne som ledere af amternes socialvæsen, idet man altså forudsætter, at disse administratorer skal påtage sig opgaver, som staten hidtil har forvaltet. Under denne forudsætning kan jeg tiltræde kvalifikationsnævnet, selv om der rimeligvis vil komme røster, der mener, at kommunerne nok selv kunne tage ansvaret for disse ansættelser. Men det bliver altså også kommunerne selv, der skal ansætte — der er jo kun tale om en rådgivende virksomhed.

Der oprettes et revaliderings- og pensionsnævns i amterne, som skal træffe afgørelse i sager om revalideringsmæssig bistand, ydelse af hjælpemidler og sociale pensioner i et omfang, som senere skal fastlægges i enkeltheder ved lov.

Staten kan naturligvis ikke komme helt ud af billedet, selv om der gennemføres en betydelig decentralisering, men også her bør der finde en koncentration og forenkling sted. Derfor foreslås der oprettelse af en central styrelse, hvor alle sociale opgaver skal samles under én ledelse. Styrelsens chef får et rådgivende organ, hvor repræsentanter for kommunerne og erhvervslivet samt for nogle af ministerierne får sæde. Det forventes, at dette råd vil være en god støtte for det betydelige og ansvarsfulde arbejde, som styrelsens chef må påtage sig.

Hr. Niels Mørk var jo ikke meget positiv over for en modernisering af vort socialvæsen, og det er måske forståeligt, at hr. Niels Mørk siger, at det er vigtigere med indholdet, og også dvælede ved tiden i 1930'erne, og